אוצר מדרשים — מעשה יהודית 1

מעשה יהודית

[בית המדרש חדר א' 130]

מעשה שבא מלך הגוים על ירושלם עם ארבעים אלף גבורי חיל ויצר עליה ימים רבים, ויקוצו בני ישראל מפניהם במצור ובמצוק ויהיו בצרה גדולה. והיתה בירושלם נערה מבנות הנביאים, ובראותה כי גדל השבר ועצם הצער ותשם נפשה בכפה ותצא עם שפחתה ותגע עד שערי העיר, ותאמר לשוערים פתחו השערים ואצא אולי יעשה לי הקב"ה אות ופלא ואהרוג את הכופר הזה ויושעו ישראל על ידי, ויאמרו לה לא נפתח שאנו מפחדים שמא אהבת אחד מפרשי המלך להנשא לו או שמא תעשי תחבולות על העיר ללכדה, ותאמר ח"ו אלא אני בוטחת ברחמי שמים שיעזרני על האויב הזה, ותשבע להם בי"י אלהי ישראל. ויפתחו השוערים ותצא עם שפחתה ותלך עד אהל המלך ותבא לפניו והנערה יפה עד מאד, וכראות אותה המלך מצאה חן בעיניו ותשא חסד לפניו ויאמר לה המלך מי את בתי ואי מזה באת ואנה תלכי? ותאמר לו מבנות הנביאים אנכי ושמעתי מאבי שתכבוש את העיר ותתפוש אותה ואבא לבקש על נפשי ונפש בית אבי למלטם כשתקח העיר. ויאמר לה המלך אני אעשה כדבריך ואני רוצה לקחתך לי לאשה, ותאמר לו אדוני המלך הנני כאחת שפחתיך עשה הטוב בעיניך, אבל אודיעך אדוני המלך שאנכי נדה ובערב אנכי ראויה לטבילה, צוה את עבדך בערב כשיראו שתי נשים הולכות למעיין שלא יפגעו בנו ואל ידברו עמנו מטוב ועד רע ואלך ואטבול ואשוב אליך, ויצו המלך להעשות כן, וישמח שמחה גדולה בנערה ובבשורה שבשרה למלך, ויאסוף כל שריו ועבדיו ויעש להם משתה ויאכל וישת מן היין וישכב וירדם, וילכו כלם איש לאהליו ולא נשאר עם המלך זולתי הנערה והשפחה. ותכון הנערה את לבה לשמים ותקם ותשלוף את החרב ותכרות בה ראש המלך, ותשא ראשו בין דדיה ותלכנה שתיהן ותעברנה במחנה ואין דובר להם דבר עד שהגיעו לשערי ירושלם. ותקרא לשוערים ותאמר להם פתחו השער כי הקב"ה עזרני והרגתי את האויב, ולא האמינו לדבריה. ויהי למלך שר אחד משריו והיה אומר למלך חדל מאומה זו אל תצורם ואל תתגר בם מלחמה כי אלהיהם עמם ואוהבם ולא יסגירם בידך, ראה מה עשה לאשר היו מלפניך למלכים הראשונים ולשרים שצרו על ישראל מה היתה אחריתם והיה מרבה תוכחות למלך עד שקצף עליו המלך ויצו לקשרו ולתלותו חי אצל שער העיר. וכראות הנערה כי אינם רוצים לפתוח השער א"ל אם לא תאמינו לי הנה השר התלוי יכיר את ראשו, והאמינו לדברי הנערה ויפתחו השער ויראו את הראש לשר התלוי ויכירהו השר ויאמר ברוך ה' אשר הסגיר אותו בידכם והציל אתכם מידו. וישמע הדבר בעיר ויתקבצו בחורי ישראל וגבוריו ויקחו את חרבותם בידם ויבואו עד המחנה והיו קוראים בקול רם שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. ויראו אנשי המחנה אותם וילכו לאהל המלך ויראו כי מת גבורם וינוסו ויעזבו את אהליהם

ואת סוסיהם וכל חילם וימלטו את נפשם, וירדפו ישראל אחריהם עד אנטוכיא וישובו בשלום ויבוזו בהם ביזה הרבה מאד. ויתקבצו זקני ישראל והחכמים ויבואו בית ה' ויברכו ויהללו את ה' המניח להם מכל אויביהם והמושיעם בארץ אויביהם וכו'. הוא ברחמיו יעשה נסים ונפלאות עמנו בעת ובעונה הזאת כאשר עשה עם אבותינו.

תם מעשה יהודית